

ת"ד 6785/04 - מדינת ישראל נגד אניס אלבאז

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 22-6785 מדינת ישראל נ' אלבאז

בפני כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
ממשימה מדינת ישראל
נגד אניס אלבאז
נאשמים נגד

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניית בהuder הנאשם. הנאשם זומן למשפטו כדין באופן בו זMON למשפטו נשלח לכתובתו באמצעות דואר רשום ווחר עם ציון "סירב לקבל".

על עניינו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

בית המשפט העליון קבע הלכה ברורה ביחס לכללים בהם יידרש בית המשפט לבקשת ל לבטל פסק דין שניית בהuder (ראה ההלכה בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נגד שרון מנחם - להלן "פרשת מנחם").

בפרשת מנחם הפנה בית המשפט העליון להלכה ותיקה אחרת שהתקבלה ברע"פ 9142/01 איטליה נגד מדינת ישראל שם נקבע כי כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אלו לא התיצב הנאשם שזומן כדין יהיה על המבוקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את יכולת התיצב או להגיש בקשה דחיה מנומקת מבעוד מועד לחילוף עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט.

בית המשפט המחויז בבאר-שבע חזר על הלכות אלו בע"פ 5135/08 אלפאיניש סלים נגד מדינת ישראל בהחלטה מנומקת ומונחה המדוברת עד עצמה .

ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמןון סאלם (פורסם בנובו, 25.03.2018) נקבע על ידי בית המשפט העליון רק לאחרונה:

"לאור חזקת המסירה המועוגנת בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, עומדת משוכה גבוהה למדי בפני הטוען לקיום עילה זו. מהפסיקת נלמדים הכללים הבאים: כאשר דו"ח העבירה, הזמנה לדין, או כתוב האישום נשלחים לדואר רשום לכתובת של המבוקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, כלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התיצבות, גם אם עבר

עמוד 1

למקום מגורים אחר מבלי שינה את כתובתו במשרד הפנים; מסירת הזימון לאדם בוגר בכתובת הרשומה של המבוקש מהוות מסירה כדין; טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי ואין להעלותן בעלמא; בכלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התיאצבות, הגם שבמקרים מתאימים ניתןטעון לקיומו של חשש לעיוות דין; טענות בדבר חוסר האפשרות לקבל את דבר הדואר, בשל שהיא בחו"ל, שהייהמושכת במקום אחר בארץ, אשפוץ בבית חולים וכיו"ב, יש לתמוך במסמכים; אשר לעילת הביטול של פסק דין שניית בהיעדר מלחמת עיוות דין, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאלי ממש לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדיון בעילה זו ולתמוך אותם במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאלי של ממש לשינוי התוצאה. כאשר הורם הנטול הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין שנגרם למבקר, ישקול בימ"ש אם לקיים דין בנסיבות הצדדים כדי לבחון את תקפות הטענה או להחליט, גם מבלי לקיים דין, על ביטול פסק הדיון וניהול המשפט מראשיתו".

במקרה שבפני המבוקש לא העלה כל נימוק ממשי המצדיק את אי התיאצבותו למשפט.

הסבירו של המבוקש לאי התיאצבותו אינם מצדיקים את ביטול ההליך שהתקיים בהתאם לחוק בעדרו.

באישור המסירה טוען איש הדואר כי המבוקש סירה לקבל לידי את הזימון, ואין בטענות המבוקש כדי לסתור את הראייה שהוגשה מטעם הדואר לכך.

לא מצאתי כל עיוות דין ביחס להרשעה או ביחס לעונש אשר נגזר על המבוקש אל מול חומרת העבירה שיועסה לו, שכן לא הועלה כל נימוק המראה כי הרשות המבוקש בפרשה זו מייצרת כלפי עיוות דין.

בנסיבות המתוארות לעיל, אני מחייב לדחות את הבקשה.

ניתנה היום, ב' חשוון תשפ"ג, 27 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.